

Børnehaveleder: Nøglen til god børneomsorg er ikke flere penge

Af Peter Burhøj pbu@berlingske.dk

Udfordringen i landets daginstitutioner er ikke mangel på hænder og penge. Derimod er gode medarbejdere vejen frem. Børnehaveleder Nicolas Guilbert, der er ejer af en privat børnehave, ansætter hellere en engageret snedker end en pædagog.

Kære Mai. Mit navn er Nicolas Guilbert, og jeg er leder på Den dansk-franske Skole og Børnehave, som er nabo til Hurlumhej - den børnehave, der er med i udsendelsen »Hvem passer vores børn?«.

Sådan lyder de første ord i en mail, som børneminister Mai Mercado modtog midt i marts.

De næste lyder sådan her:

Jeg har nu fået set udsendelsen og finder den journalistiske vinkling noget voldsom i retning af, »at vi skal have flere hænder«. Jeg synes, de giver et generelt misvisende billede, og denne mail er således et forsøg på at give et alternativt, praksisbaseret perspektiv.

I DR2-dokumentaren »Hvem passer vores børn?«, som blev sendt 11. marts, følger man pædagoger i to daginstitutioner i københavnsområdet. I en af de to, Børnehuset Hurlumhej, der er nabo til hans egen børnehave, sagde institutionslederen op, fordi hun ikke længere kunne leve med få hænder i sin institution og den deraf dalende omsorg om børnene.

Budgetterne var for stramme - der manglede penge.

Dokumentaren satte efterfølgende ild i diskussionen om normeringer i landets daginstitutioner.

Protesterne kulminerer i dag på rådhuspladsen landet over, hvor forældre vil troppe op med krav om flere penge til flere hænder til deres børn. På samme tid har BUPL - pædagogernes fagforening - krævet flere penge til et minimum af ansatte i landets daginstitutioner.

Det er den debat, Nicolas Guilbert melder sig ind i, for den provokerede ham. Flere penge vil, ifølge ham, på ingen måde løse de udfordringer, som de danske daginstitutioner står over for. Han udskriver en helt anden medicin.

Færre penge er løsningen

»Det egentlige spørgsmål er, hvem vi vil have til at passe vores børn - ikke hvor mange vi vil have til at passe vores børn. Du tror, at du løser problemet ved at hælde flere penge efter det. Det kommer kun til at cementere problemet. Om noget er løsningen færre penge. Jorden er simpelthen overgødet,« siger han.

Det handler ikke om normeringer. I stedet handler det om at motivere sine ansatte, om ledelse og om rekruttering. Om ansatte, der tager ansvar og fat.

Gennem årene har han sjældent ansat pædagoger, fortæller han.

»Vi har haft mange pædagoger, men de fleste kan ikke klare mosten. Jeg synes ikke, at de er dygtige nok. De lytter ikke til børnene, og de er ikke tydelige nok over for børnene. De to ting hænger sammen. De forstår ikke, når børn begynder at teste dem.«

Højt til loftet

Nicolas Guilbert viser rundt i sin egen børnehave på Tagensvej i det nordvestlige København.

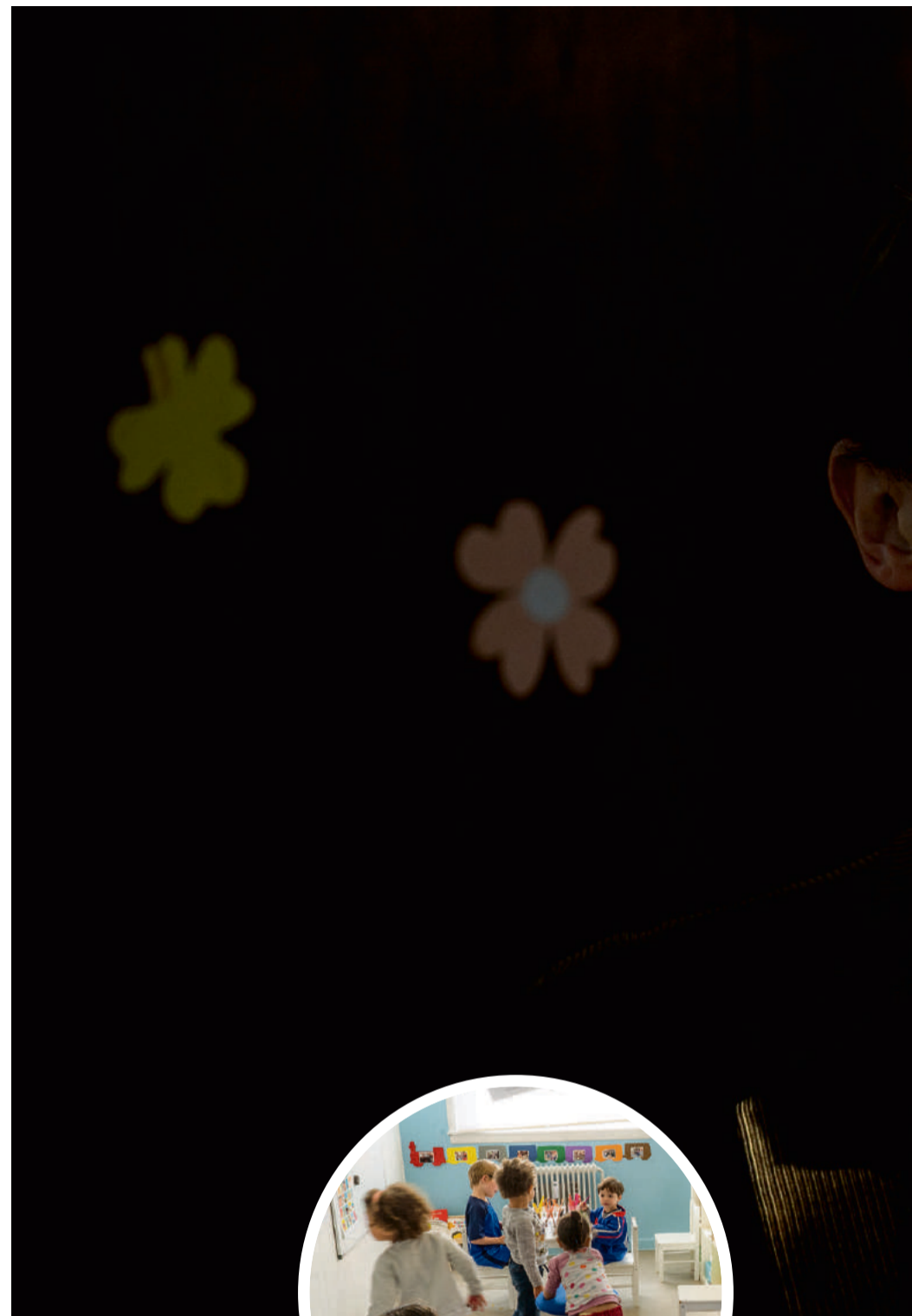
Den dansk-franske Skole og Børnehave er en privat institution og skole. Der går godt 20 børnehavebørn og 40 skolebørn, fortæller han. Pædagogikken er freinet-inspireret. Det betyder, at skolen tager udgangspunkt i elevernes interesser og arbejder intensivt med at skabe motivation hos det enkelte barn. Og hos personalet. Det er en friskole med frihed, tydelig ledelse og klare mål. Dansk hygge møder fransk akkuratelse.

Nicolas Guilbert er børnehaveleder, friskoleleder og direktør i egen ingeniørvirksomhed, Ange Analytics, som ligger i den ene ende af huset. Han oprettede friskolen, da der var pænt plus på bundlinjen i de gode år frem mod finanskrisen. Senere kom børnehaven til. Det er et con amore-projekt. Den ligger i et enkelt stort rum i den anden ende. Børn, forældre og pædagoger er denne tirsdag morgen samlet til morgenmøde.

Ordstyreren er en dreng på seks år. Det går på skift. De taler ofte om, hvad der er på menuen til frokost. En ansat spiller Kim Larsen på guitar.

På opslagstavlen hænger dagens normering i børnehaven. En enkelt pædagog er med hele dagen fra start til slut. Hun er ankeret, og det er bevidst. Én skal have ansvaret. En anden er sat på nogle timer. Knap to personer til 21 børn. I rummet får 15 børn læst historie. Der er ro. De sidder omkring to pædagoger. Én for mange i situationen, mener Guilbert. Et par børn rejser sig, en af pædagogerne sætter fingeren roligt på skulderen af en af dem. De sætter sig igen. Nicolas Guilbert bemærkede også, at et par af drengene udfordrede den ansatte kortvarigt.

»Nu sad de to derinde. Jeg ved ikke, om det er nødvendigt. En person, der har styr på det, har ikke brug for en anden. Jeg tænker: Gå nu

Hvis de store børnehavebørn er modne til det, må de også gerne deltage i skolen. Her tegner de i børnehaveafdelingen. Foto: Søren Bidstrup

BAG OM HISTORIEN

Nicolas Guilbert kalder DR«-dokumentaren »Hvem passer vores børn?« for misvisende.

Berlingske har tidligere beskrevet »Hvem passer vores børn?«. I den sammenhæng spurgte Berlingske, om DR finder programmet skarpvinklet. I programmet fokuseres der især på de ansattes oplevelser af situationen i børnehaverne. For en god ordens skyld bringer vi det svar her:

»Dokumentaren er ikke skarpvinklet, men giver et billede af virkeligheden i danske daginstitutioner og bidrager til den mangeårige og igangværende debat om forholdene i danske daginstitutioner. DR har fokus på de historier, som er vigtige for en stor del af befolkningen, uanset hvor længe der er til et folketingsvalg,« svarede Jakob Sloma Damsholt, redaktionsleder i DR Perspektiv og Fakta.

væk. Det tænker jeg ofte. Man skal ikke stjæle børnenes leg. Du kan godt have 100 børn, der leger fint. Der skal du trække dig ud og følge med. Det hele kører, som det skal. Der er gode relationer blandt børnene, nu er det et godt tidspunkt at lave noget andet.«

Et frit sted

Nicolas Guilbert ønsker, at de ansatte tager ansvaret på sig. Han bryder sig ikke om et miljø, hvor man beklager sig over antallet af folk på arbejde. Det lægger han heller ikke skjul på. En enkelt person kan sagtens administrere mange børn, hvilket ofte sker på legepladsen.

Men det er jo i virkeligheden det, man kalder opbevaring af børn?

»For at det kan fungere, skal du have lært at foregribe og løse konflikter. Du skal have aftalebegrebet på plads, som er ret abstrakt. Det skal de mestre, ellers får du konflikter,« siger han og fortsætter:

»Fri leg er vi et 100 procent tilhængere af. Jeg tror, den frie leg er under angreb. Man kritiserer den. Men vi kan se, hvordan de blomstrer under fri leg. De udvikler ideer. Legen har en værdi i sig selv. At det så tilfældigvis spiller godt sammen med, at det er meget ressourcebefriende for personalet, er jo fint nok. Men det kræver, at man ikke går på kompromis med,

hvor skarpe folk er. Hvor skarpe pædagogerne er. Du må ikke lade børn græde. De græder af grund - og er relationen på plads, tager det ikke manger sekunder at trøste et barn.«

Så kan der godt være en voksen til 20 børnehavnere dér på legepladsen?

»Ja, til 60 børn. I perioder. Men jeg ved ikke, om du skal skrive det. Det lyder jo som en anden planet, men det fungerer altså.«

Brevet til Mercado

Hos BUPL er flere hænder lig med større omsorg. Det samme gælder de forældre, der demonstrerer i dag under overskriften:

»Forældreopråb: Omsorg til vores børn nu.«

Nicolas Guilbert er ikke enig med BUPL. Ifølge ham er nøglen motiverede medarbejdere - om det er en snedker, en ingeniør eller for den sags skyld en pædagog.

Hvorfor mener du ikke, at flere folk vil hjælpe - alt andet lige?

»Man kan ikke nødvendigvis generalisere. Det er klart. Men det, vi ser ske, er, at når der er et problem, så tænker folk i ressourcer. Men så camouflerer man problemet. Det egentlige problem er, at børnene skal lære at regulere konflikter selv, og det er en vigtig færdighed for deres relation til andre. Det skal de ansatte hjælpe dem med. At øge normeringen, vil jeg vove at påstå, har en negativ effekt på kvaliteten af tilbuddet. Ansvaret bliver dif-fust. Det koster ikke bare penge, det koster simpelthen trivsel. Det handler om motivation,« siger han.

Både i børnehaven og skolen har Nicolas Guilbert ansat bredt gennem årene. Det vigtigste er at ansætte folk, der brænder igennem, mener han.

»Nathalie, der taler fransk, er gymnasielærer hentet fra Prins Henriks Skole, og Joel er uddannet geograf fra RUC. Josephine er ingeniør-uddannet fra École Centrale i Frankrig, men fandt ud af, at hun hellere ville være lærer. Hun underviser i robotbyggeri og elektronik. De får alle sammen samme løn, de får lærer-løn. Gymnasielæreren gik ned i løn, da hun kom hertil. De har seks ugers ferie og 37 timers arbejdsuge. Vi får ikke folk ind, der har valgt faget for lange ferier.«

Hvorfor ansætter du ikke pædagoger?

»Det her projekt handlede også om at se, om man ikke kunne gøre tingene bedre. Vi skal have skabt et retvisende billede af faget: Det er superspændende, nyttigt, personligt udviklende og helt afgørende for samfundet. Jeg synes ikke, at den dokumentar bidrager til at vise faget fra den side. Penge kommer ikke til at løse de der problemer,« siger han og fortsætter:

»Vi afskediger folk, det vil jeg godt indrømme. Det er sikkert heller ikke så BUPL-agtigt. Fem procent af dem, der søger her, ender med at få et job. Det er sgu næsten en jægerpilot-uddannelse. Vi afskedigede en pædagog i december, men det er vilkårene her. Her er fedt at være, her er tillid. Vi knokler for det. De tjente mere et andet sted. Men det giver mening.«

Nicolas Guilbert er grundlæggende uenig i, at flere personer på gulvet i en børnehave partout vil gavne børnene. Børn har godt affri leg, mener han. Foto: Søren Bidstrup

Borgmestrene ser ikke omsorgssvigt i egne kommuner

Af Sven Helms Skov og Line Kirchheiner

Flere borgmestere i Hovedstadsområdet mener ikke, at der sker omsorgssvigt i daginstitutionerne i deres kommune. De støtter forældrebevægelsen »Hvor er der en voksen?«, og nogle vil selv deltage i demonstration i dag.

Når forældre i dag stimler sammen i kommunerne, er det ikke for at indlede weekenden med en omgang landsdækkende familiegymnastik.

Der skal flere pædagoger i landets daginstitutioner, mener forældrene, og derfor råber de i dag politikerne op i en lang række demonstrationer landet over under overskriften: »Forældreopråb: Omsorg til vores børn nu.«

Demonstrationerne er planlagt af forældrebevægelsen »Hvor er der en voksen?«, der som pædagogernes landsforbund, BUPL, kæmper for minimumsnormeringer i landets daginstitutioner.

Demonstrationerne er kulminationen på en flere måneder lang debat om normeringer, der senest tog fart også i Berlingske, da en af initiativets talspersoner, Marie Blønd, i en kronik skrev om »omsorgssvigt« af børnene.

Rødovre er en af de kommuner, hvor forældre vil demonstrere og marchere ind mod København. Borgmester Erik Nielsen (S) kan dog ikke genkende problemet.

»Der bliver overhovedet ikke begået omsorgssvigt i vores kommune. Vi lytter til, hvad pædagogerne siger, men vi genkender ikke, at der er flere børn per pædagog, som folk skriver på de sociale medier. Det problem har vi ikke,« siger Erik Nielsen.

Borgmestrene deltager

I Frederiksberg Kommune mener borgmester Simon Aggesen (K) heller ikke, at kommunens børn mangler pædagogisk omsorg.

»Jeg har ikke viden om, at vi begår omsorgssvigt i Frederiksberg Kommune, og hvis jeg får det, bliver der handlet med det samme,« siger borgmesteren, der i stedet ser demonstrationen på Frederiksberg som en solidarisk handling over for andre kommuner.

»Jeg glæder mig over, at forældrene vil gå en tur med deres barnevogne for at vise solidaritet med København og omegnskommunerne, fordi de mener, at det er en vigtig dagsorden - også de frederiksbergborgere, der er glade og tilfredse med dagtilbuddene i vores by,« siger han.

Børne- og ungdomsborgmester i Københavns Kommune, Jesper Christensen (S), mener ikke, at det står så slemt til i hans kommune.

»De københavnske forældre kan trygt sende deres børn i vores dagtilbud. Hvis der er enkelte tilfælde, hvor kvaliteten svigter, må den lokale ledelse tage hånd om det med hjælp fra forvaltningen,« skriver han i en mail og ønsker ikke at kommentere sagen yderligere.

Både Simon Aggesen og Jesper Christensen har planer om at deltage i demonstrationen. Det samme gælder flere af de borgmestere, som Berlingske har talt med.

En af dem er borgmester i Roskilde Kommune, Joy Mogensen (S). Hun kender heller ikke til omsorgssvigt i kommunens daginstitutioner, men erkender, at der er udfordringer.

»Jeg kan stå inde for den måde, børnene bliver behandlet på i kommunen, men jeg kunne godt tænke mig, at de fik flere voksne omkring sig, og jeg kommer også selv til at gå med i demonstrationen,« siger Joy Mogensen.

Hun understreger, at de i Roskilde Kommune gerne vil give flere penge til børneområdet, men at pengene her er prioriteret til social- og ældreområdet.

Økonomi i regeringsjerngreb

Spørger man de socialdemokratiske borgmestere, giver den nuværende regering ikke kommunerne nok ressourcer til daginstitutionerne. Det er forklaringen på, at de deltager i dagens demonstrationer.

»Den helt store forandring må komme ved, at Folketinget begynder at regne med, at når der er flere, der har brug for hjælp, så kræver det også flere penge,« siger Joy Mogensen.

En nylig afstemning i Folketinget viser dog, at hverken Socialdemokraterne eller regeringen vil låse flere penge til minimumsnormeringer i daginstitutionerne.

»Regeringens økonomiske jerngreb om kommunerne betyder, at vi skal overholde et stramt loft for, hvor mange penge vi må bruge på service til borgerne. Vi har behov for flere penge til den borgernære velfærd,« skriver Jesper Christensen.

Børne- og socialminister Mai Mercado (K) påpeger, at det er kommunerne, der selv skal fordele pengene mellem daginstitutioner og andre områder. Men der er penge på vej, siger hun.

»Jeg har lyttet, for det gør stort indtryk, når forældre oplever dage, hvor de ikke har det godt med at aflevere deres børn. Vi har i regeringen afsat to milliarder kroner til dagtilbud, hvoraf én milliard er målrettet pædagogisk personale,« skriver hun i en mail til Berlingske.